

Arrest

nr. 179 638 van 16 december 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 11 april 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 maart 2016 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 juli 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. onontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 9 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Op 10 juli 2015 doet de verzoekende partij te Antwerpen een verklaring van wettelijke samenwoning met een Belgische onderdane.

1.5. Op 17 november 2015 wordt ten aanzien van de verzoekende partij een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld.

1.6. Op 17 november 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.7. Op 8 december 2015 weigert de stad Antwerpen de wettelijke samenwoning te registreren. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Familierechtbank te Antwerpen.

1.8. Op 14 maart 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.9. Op 14 maart 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing.

1.10. Tegen de beslissing vermeld in punt 1.8. dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad. Bij arrest nr. 164 440 van 18 maart 2016 wordt de voormelde vordering tot schorsing verworpen. Tegen de beslissing vermeldt in punt 1.8. dient de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad.

1.11. Tegen de beslissing vermeld in punt 1.6. dient de verzoekende partij een vordering tot voorlopige maatregelen in bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Bij arrest nr. 164 441 van 18 maart 2016 beveelt de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing vermeld in punt 1.6.

1.12. Bij arrest nr. 174 477 van 12 september 2016 vernietigt de Raad de beslissing vermeld in punt 1.6.

1.13. Bij arrest nr. 179 637 van 16 december 2016 vernietigt de Raad de beslissing vermeld in punt 1.8.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op gelet op het laattijdig ingediende beroep. Zij zet haar exceptie uiteen als volgt:

“Verwerende partij heeft de eer de exceptie van ontvankelijkheid op te werpen wegens laattijdigheid van voorliggende vordering.

Overeenkomstig artikel 39/57, 1° lid van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van de wet bedoelde beroep worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing. Echter indien de vreemdeling zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering, bedraagt de termijn om het verzoekschrift in te dienen vijftien dagen.

Verzoeker werd in kennis gesteld van de voorliggende beslissing door de lokale politie, op een ogenblik dat hij, conform artikel 7 derde lid van de Vreemdelingenwet van zijn vrijheid beroofd was.

Daarenboven betwist verzoeker niet van zijn vrijheid beroofd te zijn geweest op het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing, aangezien hij in het verzoekschrift op pagina 2 stelt:

"Verzoeker werd op 14.03.2016 persoonlijk in kennis gesteld van de bestreden beslissing in het gesloten centrum van Merksplas."

De bestreden beslissing werd genomen op 14.03.2016 en diezelfde dag aan verzoeker, die reeds van zijn vrijheid beroofd was en zich bevond in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet, ter kennis gebracht, zoals blijkt uit de door verzoeker ondertekende akte van kennisgeving.

Zodoende was dinsdag 29.03.2016 de laatste dag om het verzoekschrift in te dienen, terwijl verzoeker dit slechts heeft gedaan op 08.04.2016, zijnde aldus na de termijn van 15 dagen.

De regeling betreffende de beroepstermijn is van openbare orde.

In zoverre verzoeker zijn verzoekschrift na 29.03.2016 heeft verstuurd, is dit beroep laattijdig ingesteld en onontvankelijk ratione temporis."

Ter terechtzitting betoogt de advocaat van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing alsook het bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij werden betekend op 14 maart 2016 om 10u30 in de politiezone Antwerpen, dat zij aldus op het ogenblik van de betekening van de bestreden beslissing nog niet van haar vrijheid werd beroofd, dat zij zich op het ogenblik van de betekening nog niet bevond in een welbepaalde plaats overeenkomstig artikel 74/8 of 74/9 van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij wijst er op dat de uitzondering op de beroepstermijn van dertig dagen zeer strikt dient geïnterpreteerd te worden en verwijst naar arrest nr. 230 528 van 17 maart 2015 van de Raad van State. De verzoekende partij meent dan ook dat zij kon beschikken over een beroepstermijn van dertig dagen.

De verwerende partij merkt ter terechtzitting op dat de verzoekende partij zelf stelt dat zij op het moment van de kennisgeving in een gesloten centrum was. Zij vervolgt dat het inreisverbod een *accessorium* is van het bevel om het grondgebied te verlaten waardoor de verzoekende partij reeds in kennis dient geweest te zijn van de opsluiting.

3.2. Artikel 39/57, §1, 1° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§1. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Het verzoekschrift wordt ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht :

1° indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering; (...)"

Uit deze bewoordingen blijkt dat de beroepstermijn in principe dertig dagen bedraagt. Bij wijze van uitzondering bedraagt de beroepstermijn vijftien dagen indien het beroep wordt ingediend door een vreemdeling die op het ogenblik van de kennisgeving het voorwerp uitmaakt van een welbepaalde vrijheidsberovende maatregel, met name *"een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 of 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering"*. Deze uitzondering slaat dus enkel op vreemdelingen die op het ogenblik van de kennisgeving reeds worden vastgehouden op basis van een andere beslissing. De bewoordingen van de wet zijn duidelijk en vergen geen nadere interpretatie. Uitzonderingen gelden strikt (cf. RvS 17 maart 2015, nr. 230.528).

Uit de kennisgeving van de bestreden beslissing blijkt dat deze is geschied door de lokale politie van Antwerpen op 14 maart 2016 om 10u20. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet, en de verwerende partij toont ook niet aan, dat de verzoekende partij op het ogenblik van de kennisgeving was overgebracht naar een gesloten centrum, wat de bedoeling was luidens het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding van diezelfde dag dat eveneens betekend werd om 10u20. Hoewel in het verzoekschrift te lezen staat dat de verzoekende partij op 14 maart 2016 in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing in het gesloten centrum van Merksplas, blijkt uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de akte van kennisgeving van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding, dat de ondertekening door de centrumdirecteur pas geschiedde op 14 maart 2016 om 11u45, zodat geenszins blijkt dat de verzoekende partij op het ogenblik van betekening van de bestreden beslissing, namelijk op 14 maart 2016 om 10u20, reeds was overgebracht naar het gesloten centrum en aldaar werd vastgehouden.

In casu kan dan ook niet worden vastgesteld dat de verzoekende partij zich op het ogenblik van de kennisgeving van het bestreden inreisverbod reeds bevond in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet. Hiervoor volstaat niet dat op dat ogenblik reeds een beslissing tot vasthouding werd genomen, de wetgever heeft uitdrukkelijk voorzien dat de vreemdeling zich effectief reeds dient te bevinden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet. In deze laatste wetsbepaling heeft de wetgever nergens op concrete en limitatieve wijze bepaald welke plaatsen vallen onder 'welbepaalde plaats' in voormelde zin, doch wordt gesproken over *"de plaats waar hij wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de Regering of vastgehouden overeenkomstig de artikelen 7, 8bis, § 4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 1 of § 3, 52/4, vierde lid, 54, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5 of 74/6, § 1 of § 1bis"*.

Waar de verwerende partij in de nota met opmerkingen stelt dat de verzoekende partij in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing door de lokale politie, op het ogenblik dat zij overeenkomstig artikel 7, derde lid van de vreemdelingenwet van haar vrijheid was beroofd, wijst de Raad er op dat uit de kennisgeving van de beslissing tot vasthouding, die gepaard gaat met het bevel om het grondgebied te verlaten, van 14 maart 2016 duidelijk blijkt dat in uitvoering van voornoemde beslissing de politiecommissaris en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas gelast worden de verzoekende partij op te sluiten in de lokalen van het gesloten centrum.

Er wordt nog herinnerd dat artikel 74/8, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet werd ingevoegd bij artikel 61 van de wet van 15 juli 1996:

"De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkene de plaats waar hij wordt opgesloten overeenkomstig de artikelen 7, derde lid, en 27, derde lid, of ter beschikking wordt gesteld van de regering overeenkomstig artikel 25, vierde lid, of wordt vastgehouden overeenkomstig artikel 74/5, § 1, en 74/6, § 1, niet zonder de vereiste toestemming verlaat."

Uit de parlementaire voorbereidingen bij deze bepaling volgt dat deze bepaling als toepassingsgebied enkel de gesloten centra heeft (*Parl.St. Kamer 49-364/5, 10*):

"Vanuit het oogpunt van uniformiteit, wordt ervoor geopteerd om in een afzonderlijk artikel de modaliteiten te -bepalen die toepasbaar zijn in geval van opsluiting, terbeschikkingstelling van de Regering en vasthouding van vreemdelingen. De principes die opgenomen zijn in de §§ 3 en 4 van het huidig artikel 74/5 en in de §§ 2 en 3 van het huidig artikel 74/6, dienen immers ook van toepassing te zijn op de gesloten centra waar de vreemdelingen worden opgesloten of terbeschikking gesteld worden van de Regering overeenkomstig de artikelen 7, derde lid, 25, vierde lid, en 27, derde lid.

Deze bepalingen betreffen enkel de gesloten centra; aangezien de strafinstellingen, waar de vreemdelingen eveneens kunnen worden opgesloten met toepassing van de hierboven vermelde artikelen, reeds het voorwerp uitmaken van een bijzondere reglementering. Voorts wordt er, vanuit het oogpunt van juridische zekerheid, in het nieuwe artikel 74/8, § 3, voorzien dat de Koning de regels kan bepalen die van toepassing zijn op de overbrenging van vreemdelingen naar de plaats waar zij zullen worden opgesloten, terbeschikking gesteld worden van de Regering of vastgehouden zullen worden, van één dezer plaatsen naar een andere, of van één dezer plaatsen naar de grens vanwaar de vreemdeling het land zal verlaten." bij wet van 15 september 2006."

Bijgevolg is de verkorte termijn van vijftien dagen waarin artikel 39/57, §1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet voorziet *in casu* niet van toepassing.

De verzoekende partij beschikte derhalve over een beroepstermijn van dertig dagen en derhalve is haar beroep tijdig ingesteld.

De exceptie dient derhalve te worden verworpen.

4. Over de gevolgen van het punt 1.13. bedoelde arrest van de Raad

4.1. Artikel 74/11, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet, waarnaar in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt verwezen, luidt als volgt:

"De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

4.2. *In casu* ging de beslissing tot verwijdering van 14 maart 2016 gepaard met het bestreden inreisverbod.

In de bestreden beslissing wordt immers gesteld: *“De beslissing tot verwijdering van 14.03.2016 gaat gepaard met dit inreisverbod.”*

4.3. Nu de beslissing tot verwijdering van 14 maart 2016, die gepaard ging met het bestreden inreisverbod, werd vernietigd bij arrest nr. 179 637 van 16 december 2016, kan het bestreden inreisverbod niet langer staande blijven zodat dit moet worden vernietigd, ongeacht of het destijds al dan niet rechtsgeldig opgelegd werd.

4.4. Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekende partij aangehaalde middelen.

5. Korte debatten

De bestreden beslissing moet worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 maart 2016 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER